

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 24 juli 2012 in zaak nr. 12/20946 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 juni 2012, ingaande op 22 juni 2012, is de termijn van de op 24 december 2011 aan de vreemdeling opgelegde bewaringsmaatregel verlengd met ten hoogste twaalf maanden. Dit besluit (hierna: het verlengingsbesluit) is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 juli 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 juli 2012, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank, voor zover thans van belang, overwogen dat de einddatum van de termijn van zes maanden, en de daarvan afgeleide ingangsdatum van de verlenging weliswaar onjuist in het verlengingsbesluit staan vermeld, maar dat dit niet leidt tot het oordeel dat het verlengingsbesluit onrechtmatig moet worden geacht. De rechtbank heeft overwogen dat het verlengingsbesluit voor het verstrijken van de termijn van zes maanden aan de vreemdeling bekend is gemaakt, terwijl de strekking hiervan ook voor de vreemdeling voldoende duidelijk was, te weten dat de bewaring direct aansluitend op het verstrijken van de termijn van zes maanden zou worden voortgezet.

2.1.1. In de eerste grief klaagt de vreemdeling onder meer, samengevat weergegeven, dat de rechtbank, door aldus te overwegen, niet heeft onderkend dat de uitdrukkelijk in het verlengingsbesluit genoemde ingangsdatum van de verlenging als uitgangspunt dient te gelden en niet de datum waarop het verlengingsbesluit is uitgereikt dan wel de bedoeling van de minister. Nu de ingangsdatum van het verlengingsbesluit onjuist is, ontbeert de maatregel van bewaring vanaf 20 juni 2012 een geldige titel, aldus de vreemdeling.

2.1.2. Onder verwijzing naar de uitspraak van heden in zaak nr. 201206228/1/V3 (ter voorlichting van partijen aangehecht) overweegt de Afdeling dat de minister, gelet op paragraaf A6/5.3.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 het beleid voert dat, waar de termijn van vreemdelingenbewaring is gesteld in maanden, een maand wordt beschouwd als een tijdvak van 30 dagen.

Zoals uit voormelde uitspraak volgt, en tussen partijen niet in geschil is, eindigde de in artikel 59, vijfde lid, van de

Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bedoelde termijn op 20 juni 2012. Derhalve diende het verlengingsbesluit, anders dan de vreemdeling betoogt, uiterlijk op 21 juni 2012 in te gaan. Door het verlengingsbesluit eerst op 22 juni 2012 te laten ingaan, heeft de minister de in artikel 59, vijfde lid, van de Vw 2000 bedoelde termijn niet tijdig verlengd.

Dat de minister het verlengingsbesluit reeds op 13 juni 2012 aan de vreemdeling heeft uitgereikt, doet daaraan niet af, omdat een bekendmaking van het verlengingsbesluit voorafgaand aan de in dat besluit vermelde ingangsdatum er niet toe leidt dat het besluit eerder dan die ingangsdatum in werking treedt.

Voor zover de rechtbank heeft overwogen dat de strekking van het verlengingsbesluit voor de vreemdeling duidelijk was, laat dit onverlet dat de vreemdeling er niet van behoefde uit te gaan dat de minister beoogde het verlengingsbesluit reeds op 21 juni 2012 in werking te laten treden. In het besluit heeft de minister immers uitdrukkelijk vermeld dat de vreemdeling op 21 juni 2012 zes maanden in vreemdelingenbewaring verbleef en dat het besluit op 22 juni 2012 zou ingaan.

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat het verlengingsbesluit niet onrechtmatig moet worden geacht. Nu de termijn van zes maanden, bedoeld in artikel 59, vijfde lid, van de Vw 2000, op 20 juni 2012 eindigde en de minister het verlengingsbesluit eerst op 22 juni 2012 heeft doen ingaan, is met ingang van 21 juni 2012 de grondslag aan de bewaring komen te ontvallen en is de maatregel van bewaring met ingang van die dag onrechtmatig.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Hetgeen overigens is aangevoerd behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gelet op overweging 2.1.2., het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 13 juni 2012 van de minister alsnog gegrond verklaren. De vrijheidsontnemende maatregel dient te worden opgeheven. Aan de vreemdeling wordt met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vw 2000 na te melden vergoeding toegekend over de periode van 21 juni 2012 tot heden, de dag waarop de vrijheidsontnemende maatregel is opgeheven.

2.3. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 24 juli 2012 in zaak nr. 12/20946;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. bepaalt dat de vrijheidsontnemende maatregel krachtens artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 ingaande heden wordt opgeheven;
- V. kent aan de vreemdeling een vergoeding toe van € 4.960,00 (zegge: vierduizend negenhonderdzestig euro), ten laste van de Staat der Nederlanden, te betalen door de secretaris van de Raad van State;
- VI. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H.G. Sevenster en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van M.E. van Laar LLM, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

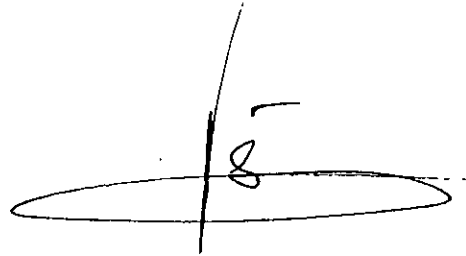
w.g. Van Laar
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 augustus 2012

551-699.

Verzonden: 22 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, stylized 'V' that loops around and crosses itself, with a small '8' or similar character integrated into the loop. A horizontal line is drawn across the middle of the signature.

mr. H.H.C. Visser